

Kdor išče, ta najde.

(Konec.)

III.

Na Janševe hiše okno je priletel gladen in sestradan vrabec napol zmrzel in otrpel. Počasi je zobal z okna pšenična in pšenova zrna.

Pri Janševih so imeli lepo navado, da so natrosili vsako leto na hišna in čumnatina okna pšeničnega in pšenovega zrnja. Ptički so prihajali na okna v gostije. Mati Janševa so celo trdili, da nekateri ptički pridejo redno vsako leto ravnoisti na okna. Tako je tudi danes zobal na Janševem oknu vrabec pšenična zrna. Prav dobro so mu šla v slast. Vrabčevo zobanje je bilo podobno pridnemu mlatiču, ki udarja s svojim cepom po pšeničnih snopih. Okrog oglov je pritiskal mraz, da je vse škripalo. V potoku, ki teče skozi vas, je zamrznil sneg, ki so ga vanj navalili otroci. Led je legal na zemljo. Gosta megla se je vlačila po polju in skozi vas. Nad potokom se je dvigal mrzel hlap.

Janševa peč pa je bila gorka. Na nji je sedel Jožek in je ogledoval jabolka. Njegova lica so bila rdeča kot jabolčne luščine — ali bolje kot velikonočni piruhi. Bil je vesel Jožek in zadovoljen sam s seboj. Tako tiho in svečano se je zvečerilo. Skoro neopaženo. Legel je mrak na zemljo in se zgostil. Temačno je postalo.

Iz kuhinje so prišli v hišo k Jožku Janševa mati.

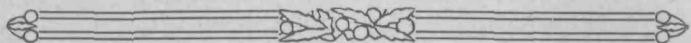
»Lej, Jožek, ali nisi prav storil, ker si me ubogal. Ne veš, kaj je bilo pri oračih? Lena rtovega Tončka bi bili kmalu pomečkali konji. Malo je manjkalo, da ga niso. To sem zvedela ravnokar tam zunaj. Jutri bodo že šolarji bolj natanko povedali. Tonček pa leži doma na peči; blêde se mu in strašno ga kuha.

Jožek je napeto poslušal materine besede. Šle so mu prav do srca; trdno je sklenil, da bo vsekdar rad ubogal mater.

»Otrok naj bo doma,« rekó še enkrat mati, »in naj ne išče, da ne najde!«

Jožek si je materine besede dobro zapomnil. Še danes rad pové temu in onemu, kako prav je bilo takrat, ker je ubogal mater in je ostal doma. — Tisti Tonček je pa že davno pod zemljo. Umrl je za jetiko.

Vukovoj.

Kratkočasnice.

1. Čevljarski mojster vajencu: „Tepec, ta črevelj bo premajhen!“ — Vajenec: „E, bo pa drugi večji!“
Fr. Kramar.

2. Preoster nauk. Oče svari sina: „Ljubi moj sin, le vedno bodi pošten in priden! Rajši si daj glavo odsekati, kot da bi privolil katerikrat v kako nepoštenje; zakaj bolje je živeti brez glave, kakor pa imeti glavo, pa biti nepošten.“
Fr. Kramar.

3. Vkrčmi. — Gost: „Gospod krčmar, vas pa ne bodo potrdili k vojakom.“ — Krčmar: „Zakaj ne?“ — Gost: „Zato, ker nimate prave mere!“

4. Kakor ti meni, tako jaz tebi. — Hišnja: „Gospa so rekli, da jih ni doma!“ — Tujec: „Ti pa reci gospej, da me ni bilo tukaj!“

5. Učenjak: „Res je tako, gospoda moja, in naj o ko nevedneža še tako z glavo zmajuje.“

Uganka.

(Priobči T. P.)

1 2 3 4 5 rokodelec,
1 4 5 2 5 moško ime.

Številke je nadomestiti s črkami.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)